

relation til § 13, stk. 1, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse. Foreligger der et kontantkøb, hvor købesummen helt eller delvis tilvejebringes gennem et »fritstående lån« fra et pengeinstitut, familie eller bekendte, er der ikke i lovens forstand tale om et kreditkøb, jfr. det herom anførte under pkt. 3. d. i de almindelige bemærkninger. Den form for køberfinansiering i pengeinstitutter, som består i, at pengeinstituttet får transport på afbetalingskontrakten, vil dog være omfattet af loven, fordi afbetalingskontrakten er det. Denne type køberfinansiering er nærmere omtalt i betænkningen s. 282-283. Der kan om stk. 2 i øvrigt henvises til betænkningen s. 57-58.

Til stk. 3.

I lovforslaget anvendes i vidt omfang begrebet »kreditor«, og justitsministeriet har derfor fundet det hensigtsmæssigt i selve lovteksten at medtage en definition heraf. Definitionen svarer til den definition, som kreditkøbsudvalget har opstillet, jfr. betænkningen s. 55.

#### Til § 2

Bestemmelsen svarer til § 2 i betænkningensudkastet, jfr. betænkningen s. 58-59.

*Stk. 1* definerer, hvornår der foreligger køb med ejendomsforbehold, og svarer i det væsentlige til den gældende afbetalingslovs § 1, stk. 1, men omfatter i modsætning til den nævnte bestemmelse alle køb med ejendomsforbehold, uanset om betalingen skal erlægges i afdrag.

De særlige regler om køb med ejendomsforbehold er samlet i lovforslagets kapitel 3.

Efter *stk. 2* anses også visse lejekontrakter som køb med ejendomsforbehold, hvis det må antages at have været meningen, at modtageren af tingen skal blive ejer af den. Bestemmelsen svarer til den gældende afbetalingslovs § 1, stk. 2, og vil ligesom denne indebære, at loven kan finde anvendelse på visse aftaler om leasing. Afbetalingslovens anvendelse på leasingaftaler har i første række været kritiseret på grund af lovens krav om mindstebetaling. Dette problem vil blive løst, hvis mindstebetalingskravet alene bliver opretholdt for køb med ejendomsforbehold, som er forbrugerkøb, jfr. lovforslagets § 19 og de almindelige bemærkninger under pkt. 7.c.

#### Til § 3

Bestemmelsen, der svarer til § 3 i kreditkøbsudvalgets lovudkast, definerer, hvad der skal forstås

ved kontokøb. Kontokøbet, som ikke tidligere har været lovreguleret, omfattes dels af de almindelige bestemmelser i lovforslagets kap. 2 og 5 og dels af særreglerne for kontokøb i kap. 4.

Det karakteristiske ved kontokøbet er, at der er tilsagt køberen en løbende kredit, der kan udnyttes til køb i en bestemt eller bestemte forretninger. Om den nærmere forståelse af begrebet henvises til betænkningen s. 59-60.

Er kreditgiveren ifølge kontoaftalen sælgeren selv, som det f. eks. er tilfældet ved konti i stormagasiner, foreligger der, hvad der kan betegnes som et »internt kontosystem«. Er kontoaftalen indgået med en kontoorganisation, og købet med en handlende, foreligger der et »eksternt kontosystem«. Der er i så fald tale om et »oprindeligt trepartsforhold«, jfr. bemærkningerne til § 1, stk. 2, nr. 2.

Kontoaftalen skal være indgået senest samtidig med købet.

#### Til § 4

Bestemmelsen svarer med en enkelt ændring (tilføjelsen af stk. 3) til § 4 i betænkningensudkastet.

Til stk. 1.

Loven gælder principielt alle kreditkøb. § 5 undtager dog visse kreditkøb, og efter § 6 har parterne i køb, som ikke er forbrugerkøb eller køb med ejendomsforbehold, adgang til at aftale, at loven ikke skal finde anvendelse.

Til stk. 2.

Den beskyttelse, lovforslaget giver kreditkøberne, er størst ved forbrugerkøb, og en række af lovforslagets bestemmelser angår derfor kun forbrugerkøb. Dette gælder lovforslagets §§ 8, 9, 10, 13, 17, 19, 23, 28, stk. 2, og stk. 3, 4. pkt., § 32, stk. 2, §§ 33, 34, 39 og 40. Som omtalt i afsnit 7.b. i de almindelige bemærkninger finder justitsministeriet det i den forbindelse vigtigt at opnå en entydig forbrugerdefinition i den civile retlige lovgivning om forbrugerbeskyttelse. Lovforslagets forbrugerdefinition, hvis købet ikke er et kontokøb (nr. 1), er derfor udformet i overensstemmelse med definitionerne i rentelovens § 7, stk. 1, dørsalgenslovens § 1, stk. 2, og købelovens § 4 a. Lovforslaget indeholder derudover en særlig forbrugerdefinition for kontokøb (nr. 2).

*Til nr. 1.* Afgrænsningen af forbrugerkøb sker ved en beskrivelse af parterne i aftalen. Sælgeren skal være en erhvervsdrivende, der handler som led i sit erhverv. Køberen - forbrugeren - beskri-